

Sygn. akt VIII U 1761/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Dominika Smyrak

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2014 r. w Gliwicach

sprawy A. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o datę przyznania prawa do emerytury

na skutek odwołania A. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 16 grudnia 2013r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn akt VIII U 1761/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 grudnia 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. przyznał ubezpieczonemu A. P. prawo do emerytury od 1 lipca 2013 roku tj. od miesiąca złożenia wniosku.

Ubezpieczony domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i wypłaty emerytury od 1 listopada 2012 roku / karta 9 a.s./. W uzasadnieniu podano, że ubezpieczony jest sparaliżowany i niezdolny do samodzielnej egzystencji od 2004 roku dlatego sprawą emerytury zajęła się żona E. P.. Pytała ona w organie rentowym czy praca w górnictwie ma wpływ, ale otrzymywała odpowiedź negatywną. Wniosek o emeryturę został złożony po ukończeniu przez ubezpieczonego 60 lat. Z decyzji wynikało, że prawo do emerytury ubezpieczony miał już w 2012 roku.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania i podtrzymał dotychczasowe stanowisko.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. P. urodził się (...). Ubezpieczony od 7 lipca 2004 roku jest całkowicie niezdolny do pracy i niezdolny do samodzielnej egzystencji. A. P. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę górniczą w okresach od 9 marca 1981

roku do 31 grudnia 1982 roku, od 1 stycznia 1983 roku do 22 września 1991 roku, od 24 września 1991 roku do 31 października 1991 roku, od 22 stycznia 1992 roku do 21 października 1992 roku. Z uwagi na stan zdrowia ubezpieczonego sprawą świadczeń dla niego z ZUS zajmowała się żona. Początkowo starała się o przyznanie prawa do renty jednak ubezpieczony nie spełniał warunków stażowych do przyznania tego świadczenia. Żona ubezpieczonego wielokrotnie odwiedzała ZUS i pytała o ewentualne zmiany w przepisach i jaki wpływ na zasiłek lub dochód ma praca w kopalni. Dopiero z decyzji odmownej wynikało, że każdy rok pracy pod ziemią wpływa na obniżenie wieku emerytalnego. Na wcześniejsze pytania uzyskiwała informację, że praca górnicza wpływa na przelicznik 1,8. E. P. chciała złożyć wniosek o emeryturę w czerwcu 2013 roku, ale odmówiono jego przyjęcia. Wniosek został złożony 25 lipca 2013 roku. Decyzją z dnia 23 września 2013 roku odmówiono A. P. prawa do emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ubezpieczony nie spełnia warunków z art. 184 w zw. z art. 39 ustawy o emeryturach i rentach z FUS ponieważ do dnia 1 stycznia 1999 roku nie wykazał 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Z decyzji także wynika, że organ rentowy uznał za udowodnione 11 lat, 1 miesiąc i 2 dni pracy górniczej pod ziemią wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. ZUS wskazał także, że wiek emerytalny obniża się o 6 miesięcy za każdy rok pracy górniczej pod ziemią wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Dnia 16 października 2013 roku zostały złożone kolejne dokumenty wykazujące pracę ubezpieczonego w gospodarstwie rolnym. Po ich analizie ZUS decyzją z dnia 16 grudnia 2013 roku przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury na podstawie art. 184 w zw. z art. 39 ustawy emerytalno-rentowej od dnia 1 lipca 2013 roku tj. od daty złożenia wniosku.

E. P. stoi na stanowisku, że gdyby została poinformowana przez organ rentowy o tym, że praca górnicza wpływa na obniżenie wieku emerytalnego złożyłaby wniosek o emeryturę w listopadzie 2012 roku.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego i przesłuchania stron / karta 28 a.s/.

Sąd oparł się na dowodach z akt organu rentowego ponieważ nie były one kwestionowane przez strony. Sąd dał wiarę E. P. uznając jej zeznania za obiektywne.

Sąd zważył co następuje: odwołanie nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych / Dz. U. z 2009r. nr 153, poz.1227 ze zm./ świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Na podstawie tego przepisu organ rentowy podjął wypłatę emerytury od 1 lipca 2013 roku czyli od 1 dnia miesiąca złożenia wniosku. Okoliczności podnoszone w odwołaniu nie wpływają na zmianę decyzji organu rentowego. Odwołujący podkreśla, że gdyby E. P. została w czasie wizyt w ZUS poinformowana o obniżeniu wieku emerytalnego z uwagi na pracę górniczą wniosek o emeryturę złożony zostałby w listopadzie 2012 roku. Istotnie A. P. wykazał 11 lat, 1 miesiąc i 2 dni pracy górniczej pod ziemią wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu co pozwala na skrócenie wieku emerytalnego o 5 lat i 6 miesięcy. W niniejszej sprawie jednak nie doszło do popełnienia błędu przez organ rentowy w rozumieniu przepisu art. 133 ust. 1 pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Niewątpliwie E. P. odwiedzała ZUS. Z odwołania wynika, że pytała „o wpływ lat pracy w górnictwie”. W czasie przesłuchania stron podała, że pytała „jaki wpływ na zasiłek lub dochód ma praca w kopalni”. W tej sytuacji otrzymywała odpowiedź dotyczącą zastosowania przeliczników w związku z pracą górniczą przy ustaleniu wysokości świadczenia. Ustalenie, że w przypadku ubezpieczonego zastosowanie ma art. 184 ust. 1 w zw. z art. 39 ustawy emerytalno-rentowej wymagało analizy akt oraz dokonania obliczenia stażu pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią, a także okresów składkowych i nieskładkowych na dzień 31 grudnia 1998 roku.

Odwołujący podnosi także, że nie został przyjęty wniosek w czerwcu 2013 roku. W tej sytuacji wniosek mógł zostać przesłany pocztą. Ponadto wniosek złożony w lipcu 2013 roku został rozpoznany odmownie z uwagi na brak dowodów wykazujących 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych na dzień 31 grudnia 1998 roku. Takie dowody zostały złożone 16 października 2013 roku - po wydaniu przez ZUS decyzji z 23 września 2013 roku. Zatem wypłata świadczenia od 1 lipca 2013 roku z mocy decyzji z 16 grudnia 2013 roku nie jest niekorzystne dla ubezpieczonego.

Mając powyższe na uwadze odwołanie oddalono na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek